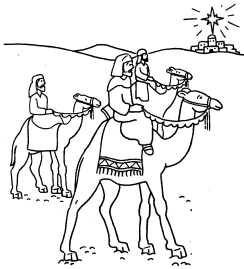

KAP I tár

A Kapernaum Csoport majdnem rendszeres hírlevele

A keleti bölcsek

Ismét itt egy év vége. Sok esetben elszámolások, lezárások időszaka, de ugyanakkor valami újnak a kezdetét is jelenti. Sokszor bele sem gondolunk, csak a megszokott kereket hajtjuk: lezárva, pecsét rá, eltesz, lezárva, pecsét rá, eltesz... Ezen is túl vagyok, futás tovább. Általában jellemzi ez az életünket, éveinket. Már egészen belejövünk, mire vége lesz. De mégis jó meg-meg állni, nem csak egy év végén, vagy elején, de akár minden nap végén, és elején és nem csak a számadásra koncentrálni, ami amúgy is körül vesz bennünket, hanem Arra figyelni, Aki nekünk adja mind azt, amire szükségünk van. Akinél megoldások, örömök vannak, "Mert az Úr nem azért küldte el a Fiát a világba, hogy elítélje a világot, hanem, hogy üdvözüljön a világ általa." János evangéliuma 3,17 Békességes ünnepeket és megerősített kezdetet kívánunk! ■

Éléskamra

Hol van a zsidók királya?

Hol van a zsidók királya? Máté evangéliuma 2:1-12

Hogyan jutunk el Jézushoz, Aki megszületett Betlehemben? Legyen ehhez útmutatás a keleti bölcsek története. A bölcsek földrajzilag messze voltak Betlehemhez, lelkileg pedig a zsidó néphez. De volt valami csekély ismeretük arról, hogy ott valami nagy király fog születni. Ez a kicsiny ismeret elég volt ahhoz, hogy a beteljesülésnek alapja legyen. Mindenkinek van valamennyi ismerete a vallásról, templomról, Istenről, Jézusról még akkor is, ha ezekkel nincs kapcsolata. Sokan megelégednek egy kis vallásos ismerettel, amelyet szülőtől, nagyszülőtől, lelkésztől nyertek. Egy svájci útikönyvből szerzett ismeret, még nem jelent svájci ottlétet. Csupán a Bibliában leírtak ismerete még nem jelenti azt, hogy részesültem is a Szentírás áldásaiban.

A keleti bölcsekben lévő ismerethez vágy is társult, hogy amikor valósággá válik az, amit reméltek, akkor ott legyenek és részesüljenek annak áldásaiban. Ennek is eljött az ideje. Mert

az idők teljességében megszületett Betlehemben a világ Üdvözítője. Mivel a bölcsek szíve kész volt a Jézussal való találkozásra, ezért Isten egy fényes csillag megjelenése által jelzést adott, a bizonyára csillagvizsgáló tudósoknak, hogy akire vártak, az megszületett. Ők pedig feltétel nélkül hittek az Istentől jött jeladásnak, és a csillag vezette őket.

Azt hiszem, mindenkinek van egy csillaga, ami, vagy aki útnak indítja Jézus felé. Ez a csillag lehet a Biblia, vallásos könyv, vagy előadás, lelkész, vagy egy hívő ember, talán a szülő, vagy nagyszülő. Fontos az Úr jeladása, de fontos a bölcsek elindulása is. Az alagutat a hegy két oldalán kezdik fúrni, hogy aztán a közepén találkozzanak. Isten hosszú útra bocsátotta Fiát, amíg Ő földre ért, és hosszú utat tettek meg a bölcsek is, hogy a találkozás megtörténjen. Így van ez most is. Isten megteszi a magáét, de nekem is meg kell tennem a magamét, hogy Jézussal találkozzam.

...mindenkinek van egy csillaga, ami, vagy aki útnak indítja Jézus felé.

De a bölcsek egy kis időre nem voltak bölcsek, amikor nem a csillagra figyeltek, hanem az eszükre hallgattak. Úgy gondolták, hogy király csak királyi palotában születhetik. Így tértek be az álnok Heródeshez. Őszintén megmondták, hogy a most született új királyt keresik; hogy "tisztességet tegyenek Néki". A ravasz király eltitkolta felháborodását, de csak a bölcsek előtt. Az útbaigazítás után ugyanazt mondta, amit őszinte

szívvel a bölcsek: "én is elmegyek, hogy tisztességet tegyenek Néki". Ugyanazok a szavak, csak a szív volt más. A bölcseké őszinte, királyé hazug és képmutató. Ma is utánozni lehet mások szavait. Csak az a kérdés, milyen szív van mögötte. Együtt mondhatjuk például a Miatyánkot, szóról szóra. Csak az egyik elfogadja az Úr akaratát, a másik pedig lázad ellene. Az Úr a szívet vizsgálja. Tehát ugyanaz a szó mégsem ugyanaz. Téve-

dés volt a királynál tett látogatás, de mégsem hiábavaló, mert Heródesnek is meg kellett tudnia, hogy a király megszületett. Olykor-olykor a hitetlen is adhat akaratán kívül jó tanácsot. A bölcsek útnak indultak. A csillag újra megjelent. És megállt a ház fölött, ahol Jézus megtalálható. Ezért van a református templom tornyán csillag, mert hiszük, hogy ott fenn csillag van, de benn a házban, a templomban Jézus megtalálható.

A bölcsek az istállóban megtalálták Jézust, akit kerestek. Nem királyi palotában született, ahová csak kiváltságosak mehetnek be, hanem istállóban, ahová mindenki bemehet. Istállóban volt fekhelye, mintegy jelezve, hogy nem csak a földi létet vállalta, hanem annak legalsóbb szintjét is, amit az állatok lakhelye is kifejez. A látogatók ajándékot is vittek, amit ki-tártak Jézus előtt. Jézus ma is megtalálható. Nem mindig ott ahol keresik. Ő nem rejtőzik el. Megtalálható közösség-

ben és magányosságban, templomban, vagy családi otthonban. Imádság közben, vagy igehallgatásban, békességben, vagy fel-dúltságban, örömben, vagy csüggedésben, veszteségben, vagy nyereségben. Tebenned is megszülethetik a világ Megváltója, életed Megváltója. Nem veti meg szegényes gyarló életedet, csak be kell engedni Őt. Ma is sokan keresik Jézust, benned megtalálhatják-e? "Bölcsőd, szállásod leszek" mondja egyik karácsonyi énekünk. Szülessen meg szívedben is, mert mit használ, ha neked csak Betlehemben született meg, és szívedben nem? Akkor számodra karácsony csak egy születésnap, ajándékok napja. Jézus önmagával akar megajándékozni Téged. Ennél nincs nagyobb ajándék. Ezért:

"Jöjj szívembe most Úr Jézus!" Bagi László 2010.12.8.

Virágpör

Télen jó emlékezni

Kicsik tábora

Kirándulás a múltba

A múltbeli kalandozásunkat délelőtt kezdtük el. Szilvi és Laci tett fel mindenféle kérdéseket az elmúlt pár napon hallottak-ról. A válaszokat papírra is kellett vetni, keményen megoldoztatva az agysejteket és a ceruzákat. Miután mindenki kiiz-zadta a válaszokat, színes ceruzákat ragadtunk és megpróbáltuk ma is színesebbé tenni Jónás történetét megelevenítő lapokat.

Délután a még távolabbi múltba tettünk egy rövid kirándu-lást. Ehhez először mindenki beszállt egyik kedvenc jár-művébe és ráléptünk a gázpedálra. Felbőgtek a motorok és közel s távol mindenki megtudta, hogy elindultunk. Gyor-san elsuhant a táj mellettünk, mi pedig Ipolytarnócon ká-szálódhattunk ki a buszokból. Innen rég élt állatok kö-zött vezetett utunk. Közelről is megtapasztalhattuk és si-mogathattuk üvegszövet-műgyanta másukat. Eléggé élet-hűre sikerültek, mert Rumli a láttukra vad ugatásba tört ki.

Teljesen ki volt akadva, hogy mi nagy bátran közelítjük meg ezeket a hatalmas és félelmetes állatokat. Miután a gazdi háta mögül óvatosan megszagolta és rájött, hogy

itt bizony a csúnya átverés tényállása forog fent sértődötten visszatért a szaglászáshoz. De nem csak ember alkotta szobrokkal, hanem múlt természetes módon megkövült emlékeivel is közeli kapcsolatba kerülhettünk. Láttunk és meg is foghattunk több kővé vált fát és lábnyomot. Kivrándulásunkat 3D mozi tette teljessé. Rengeteg élménnyel

és tapasztalattal gazdagabban térhettünk vissza szállásunk.

Szecső

Nagyok - A fesztivál

Szélrózsa!

Hogy az mi? Ja kérem, egy biztos: nem botanikus kertben töltöttük a nyarunkat. Sőt, megkockáztathatjuk a kijelentést, hogy tulajdonképpen szélrózsát egyben nem is láttunk a táborozásunk

alatt.

Darabokban annál inkább. Vagyis, egy nagyot mégis, de annak mi részei voltunk. Hogy ez így kezd zavaros lenni? Na és? Zavarosban lehet igazán jól halászni. Mi pedig halászni is mentünk, végül is. Legalábbis ha halat nem, de palackpostát, üzenettel talán igen. Nos, amint mi is 'in medias res' megtapasztaltuk, a szélrózsa nehezen meghatározható műfaj, evangélikus ifjúsági találkozó címmel. Esetleg keresztény sziget. Vagy mondjuk szigetesen csendeshét. Esetleg

...

Nos, kipróbáltuk, együtt még sohasem voltunk fesztiválon. Szarvas ideális hely volt, egyrészt mert pompás a cukrászda, másrészt egészen különlegesen kedves emberekkel találkoztunk a helyi református gyülekezetben, harmadrészt: fesztiváááááá. Tavaly voltunk néhány koncerten, gondoltuk idén belesapunk a sűrűjébe. Sikerült. Sok élménnyel és tapasztalattal gazdagodtunk, ki résztvevőként, ki táborvezetőként.

Találkoztunk a helyi református gyülekezettel, roppant kedvesek voltak, rendeztünk közös bográcsozást, kvízt, és kaptak általunk festett pólókat is emlékebe. Voltunk fürödni is, Andrásunk megérdeklődte a helyi ANTSZ-től a folyó mikrobiológiai paramétereit, ám az áradás miatt a vízminőség elmaradt a várttól, így azután a helyi uszodában vizsgáltoltunk egy forró nap után. Utólag azon gondolkodtunk, hogy vajon kint volt melegebb vagy bent?

Megtéktintettük a szarvasi cukrászda épületét, legtöbbször csak

kívülről, ám a süteményekkel közeli ismeretségbe is kerülünk. Azt mondhatjuk, hogy kicsik voltak, és kimondottan békebeli áron, hatalmas méretű zserbót lehetett kapni. Már az bizalomgerjesztő volt, amikor Andrassal még a tavaszon terep-

felmérés alkalmával megpillantottuk a táblát az ajtón: dióbelet veszünk. Mi peddig ennek láttán zserbót, és nem bántuk meg.

Mézcseppek

Hogy beszéljessünk . . .

Lázár Ervin: Vacskamati virágja
Ott állt Vacskamati Mikkamakka előtt. Kicsit sírósan, kicsit nevetősen - egyszóval úgy, ahogy szokott.
- Mikkamakka, ugye te mindent tudsz? - kérdezte reménykedve.
Mikkamakka elég komor képet vágott.
- Egyszer beszéltünk már erről - mondta mogorván.
- Na ugye! - mondta boldogan Vacskamati.
- Mit na ugye! - mérgelődött Mikkamakka. - Akkor megállapodtunk abban, hogy majdnem mindent tudok, avagy majdnem tudok mindent, vagyis hogy mindent majdnem tudok.
- Ez az, ez az, emlékszem - kiáltott Vacskamati.
- Emlékezni azt tudtok - morogta Mikkamakka. - Azazhogy csak emlékezni tudtok.
Vacskamati izgett-mozgott.
- Nem értem pontosan mit mondtál - mondta.
- Nem baj - legyintett Mikkamakka -, nem azért mondtam.
Vacskamati kicsit félénken azt kérdezte:
- Ugye, meghallgatsz?
Mikkamakka ábrázata azt mondta: meg hát.
- Egy kérdésem lenne - folytatta Vacskamati.
Mikkamakka ábrázata azt mondta: elő vele.
- Ugye nekem van születésnapom? - rukkolt elő a nagy kérdéssel Vacskamati.
Mikkamakka ábrázata azt mondta: de még mennyire.
- Tudtam, tudtam! - örült Vacskamati. - Hát mégis igaz.
- Születésnapja mindenkinek van - jelentette ki Mikkamakka.
- Jó, jó, ezt tisztáztuk - komorodott el Vacskamati -, de mikor?
- Hogyhogy mikor? - tárta szét a kezét Mikkamakka. - Nekem például december elsején.
- Neked - mondta fitymálva Vacskamati -, neked! De nekem mikor van?
- Honnan tudnám azt én? Neked kéne tudni.
- De nem tudom - mondta szomorúan Vacskamati.
Mikkamakka vakarta a feje búbját.
- Ajaj - mondta.
- Azazhogy mégsincs születésnapom - keseredett el Vacskamati.
- De ha egyszer van! - mérgelődött Mikkamakka.
Vacskamati nem tágtított.
- Mikor?
- Például ma - mondta sarokba szorítva Mikkamakka.
Vacskamati felvidult.
- Kedden?
Mikkamakka bólintott. Nagy kő esett le a szívéből.
- Tehát minden kedden - virult Vacskamati.
- Azt már nem. Milyen kedd van ma?

- Április tizenötödike, kedd.
- Na, akkor ez az - emelte fel az ujját Mikkamakka -, április tizenötödikén születél.
- Nem lehetne inkább kedd?
- Hogyhogy kedd? Hiszen kedd van.
- Hogy minden kedden születésnapom legyen.
- Még mit nem! Csak minden április tizenötödikén. Egy évben mindenkinek csak egyszer lehet születésnapja.
- Kár - mondta Vacskamati.
Mikkamakka mélyen elgondolkozott.
- Tényleg kár - mondta aztán, és újra gondolataiba mélyedt.
- De hiszen akkor - kiáltott Vacskamati.
- Mit akkor?
- Ma április tizenötödike van!
- És akkor mi van?
- Hát a születésnapom!
- Jé, majd elfelejtettem! - ugrott fel Mikkamakka, és felragyogott az arca. - Isten éltesen!
Kiszaladt a tisztás közepére. - Fiúk - kiabálta -, Vacskamatinak születésnapja van!
Elő is sereglettek mind. Ló Szerafin, Nagy Zoárd, Bruckner Szigfrid, Aromo, Szörnyeteg Lajos és Dömdödöm. Ott sűrögtek-forogtak Vacskamati körül.
- Isten éltesen, Isten éltesen! - kiabálták. Bruckner Szigfrid hirtelen elhallgatott. De olyan feltűnően, hogy a többiekbe is belefulladt a szusz.
- Mi történt? - kérdezte Nagy Zoárd.
- Csak- csak- elég furcsa - mondta Bruckner Szigfrid, és Vacskamatihoz fordult. - Már tizenöt éve ismerlek, és eddig egyszer sem volt születésnapod.
- De ma kedd van - mondta Vacskamati.
- Az mindjárt más! - kiáltott Bruckner Szigfrid.
A többiek meg suscitoltak. Összedugták a fejüket, sutyurusutyuru. Vacskamati meg úgy tett, mintha nem tudná miről van szó. Pedig hozzá is elhallatszott, ahogy Dömdödöm azt mondja: -Dömdödöm.- Ezt pedig csak az nem érti, aki mind a két fülére süket. Vagy még annál is jobban. Merthogy Dömdödöm azt mondta, adjunk ajándékot az ünnepeltnek, akinek tizenöt év óta ez a kedd az első születésnapja. El is futottak mindjárt. Vissza is jöttek mindjárt. Na, és a kezükben, na lám, a kezükben, odanézz, a kezükben egy cserép virág! Lila is volt, zöld is volt, sárga is volt, kék is volt, csuda egy virág volt. Úgy hívták: Vacskamati virágja. Láttátok volna Vacskamatit! Irult-irult, sápadozott, táncolt, ugrált, sikongatott, simogatta, dédelgette, becézgette, lehelgette a virágját. Igen boldog volt. Hát így zajlott le az a születésnap. Aztán elmúlt. Sok kedd elmúlt. De egyik sem volt Vacskamati születésnapja. A virág meg!

Uramfia! Szegény, szegény Vacskamati virágja! Azt hiszitek, törődött vele? Nem törődött. Azt hiszitek, öntözte? Nem öntözte. Azt hiszitek, kapálgatta? Nem kapálgatta. Azt hiszitek, rá is nézett? Nem nézett rá. A virágnak odalett zöldje, sárgája, lilája, kékje, kornyadozott, fonnyadozott. Egészen addig, amíg egyszer csak nagy mérgesen azt nem mondta Dömdödöm, hogy -dömdödöm-.

- Hallottátok? - mondta Ló Szerafin. - Dömdödöm azt mondta, hogy dömdödöm.

Hogyne hallották volna!

- Bizony nem gondolja a virágját.

- Bizony nem öntözi.

- Bizony rá se néz.

- Bizony hervadozik szegény virág.

- Bizony kornyadozik.

Így beszélt Ló Szerafin, Nagy Zoárd, Aromo, Bruckner Szigfrid, Dömdödöm és Szörnyeteg Lajos.

- Jaj, elfelejtettem - sápirozott Vacskamati. - Pedig az én virágom, Vacskamati virágja. Mindig tudtam. Ne haragudjatok.

- Hát akkor gondozd!

- Hát akkor öntözd!

- Hát akkor törődj vele!

A virág hervadt volt, fonnyadt volt, de biztosan nagyon dörömbölt akkor a szíve. Dörömbölt boldogan. Vacskamati meg nekiesett, öntözte reggeltől estig, estétől reggelig, kapálta nap-hosszat, csak úgy sercegett szegény virág gyökere. És két nap múlva azt mondta: - Öntöztelek, kapáltalak, két napja csak veled foglalkozom, mégis kornyadsz, mégis hervadsz! Mi lesz már! Tessék sárgállani, tessék zöldelleni, tessék lilállani, tessék kékelleni!

Na, erre megint összesereglett Ló Szerafin, Nagy Zoárd, Aromo, Bruckner Szigfrid, Szörnyeteg Lajos és Dömdödöm.

- Mit képzelsz - mondta Ló Szerafin -, hónapokig nem törődött vele, és most azt hiszed, két nap alatt virulni fog?

- Zöldelleni!

- Sárgállani!

- Lilállani!

- ékelleni!

- Dömdödöm!

- Úgy határoztunk - mondta Bruckner Szigfrid -, hogy elveszük tőled a virágot.

- Jaj ne! - esett kétségbe Vacskamati.

- De igenis elveszük!

- Dömdödöm - mondta ekkor Dömdödöm.

Csodálkozva néztek rá. - Azt mondod, hogy kérdezzük meg a virágot is?

- Döm.

Megkérdezték hát a virágot. - Akarsz Vacskamatinál maradni?

A virágnak szép virághangja volt.

- Igen - mondta.

- De hiszen nem öntözött!

- Tudom - mondta a virág.

- De hiszen nem kapálgatott!

- Tudom - mondta a virág.

- De hiszen rád se nézett!

- Tudom - mondta a virág.

- Aztán meg agyonöntözött.

- Tudom - mondta a virág.

- Agyonkapált.

- Tudom - mondta a virág.

- Sápadt lettél.

- Tudom - mondta a virág.

- Csenevész lettél.

- Tudom - mondta a virág.

- Akkor még miért maradnál nála!? - mordult rá Bruckner Szigfrid.

- Azért, mert szeretem - mondta a virág.

- Miért szereted? - háborgott Aromo.

- Csak - mondta a virág.

Vacskamati táncra perdült, ugrált a virágja körül, alig látott az örömtől. - Meglátod, rendesen öntözlek, kapállak, törődöm veled ezután - mondta a virágnak. A virág meg azt mondta:

- Hiszi a piszi.

És olyan boldog volt, amilyen még soha ■

Gável András: Királyok

Eljöttem hozzád, Jézus,
A fény vezérelt.
Eljöttem és minden kincsemet
Elhoztam néked.
Fogadd el hát szívemet,
Életemet!

Sötét éjszakában
Kerestelek én.
Csillagjelre léptem,
Követtem a fényt.
Nem hittem én,
Hogy jászolnál vár a király.

Előtted térdelnek országok, népek.
Előtted térdel ma, nézd a világ!
Előtted térdelnek mind-mind, kik élnek,
Jászolban született, égi király!

Minden ajándékom
Neked adtam, nézd!
Mit ér illat, balzsam,
Mit ér ez a pénz?
Fogadd el hát szívemet,
Életemet!

■

Történesek.

Nagy örömünkre idén az őszi félévben megismerkedhettünk Bagi László nyugalmazott lelképásztossal. Ezzel azt is megtudtuk, hogy egy nyugalmazott lelkész nem otthon üldögél a kandalló mellett, hátradőlve, kényelmesen és fogadja a hozzá látogató gyülekezeti tagokat, vagy nem csak ez, hanem ideje nagy részét szolgálatok töltik ki. Laci bácsi vállalta a csoportunkban a szülői bibliaórák tartását. Minden hónap első péntekén, 18.00-kor Pasaréten gyűlünk össze, és a szülők Laci bácsival tartanak, a gyermekek pedig néhány csoporttag társaságában töltenek egy órát. Laci bácsi jelenleg Pesterzsébeten él, de nagyon szívesen osztja meg velünk emlékeit korábbi szolgálati helyeiről, mind Ágasegyházáról, mind Tassról. Lelkeszi tanulmányait befejezve olyan idők jártak kicsiny hazánkban,

mikor nem mindig sikerült elhelyezkednie egy frissen végzett lelképásztornak. Laci bácsi mindig is lelkésznek készült, de akkor ez az út lezárult, számba vette hát, kihez is jött Jézus, é arra jutott, hogy a gyengékhez, az elesettekhez, így elkezdte tanulmányait a gyógypedagógiai főiskolán. Néhány év, nem hiába töltött várakozás után kezdhette meg hivatalos lelképásztori szolgálatait, melyek még máig is tartanak, noha elvben nyugalmazottként van számon tartva. Hálások vagyunk Istennek, és Laci bácsinak, hogy a nyugalmazás nem jelenti a szolgálatoktól való tartózkodást. Köszönjük, hogy köztünk szolgál, és kérjük Mennyei Atyánkat, tartsa meg egészségben, és közöttünk, míg Ő jónak látja. ■

Másik nagy örömünk ebben az időszakban, hogy a gyülekezettől minden hónapban egyszer megkapjuk a földszinti új termet, így nem kell minden alkalommal a csigalépcsőn közlekednünk! Nagyon hálások vagyunk érte, több éve imádkozunk megoldásért, és lám lassan ennek is eljön az Úrtól rendelt ideje: Ha az én rendeléseim szerint jártok, és az én parancsolataimat

megtartjátok, és azokat megcselekszitek: Esőt adok néktek idejében, és a föld megadja az ő termését, a mező fája is megtermi gyümölcsét. 3.Móz. 26, 3-4. Sokszor láttuk már az elmúlt évek alatt mennyei Atyánk szeretetét és gondoskodását, és íme, ismét láthatjuk. Áldott legyen érte! ■

Fontos időpontok

2010 első félévében a szülői bibliaórák időpontjai:
 Január 7.
 Február 4.
 Március 4.
 Április 1.
 Május 6.
 Június 3.
 A bibliaórákat Bagi László lelképásztor tartja.
 A programjaink húsvétig várhatóan a következőképpen alakulnak ha Isten is éltet bennünket:
 Febr. 13. Farsang
 Febr. 20. kicsik

Febr.27. nagyok
 Márc. 6. kicsik
 Márc. 13 — (Márc.15, hosszú hétvége)
 Márc. 20. kicsik
 Márc. 27. nagyok
 Ápr. 3. kicsik
 Ápr. 10. nagyok
 Ápr. 17. kicsik
 Ápr. 24. — (Húsvét)
 A tavasz további programjait majd a Húsvéti hírlevélben lehet megtalálni. ■

A hírlevél színes .pdf verziója, és még sokminden más elérhető a www.kapernaum.hu oldalon :-)